

IDEA OLIMPIJSKA W EDUKACJI DZIECI I MŁODZIEŻY SZKOLNEJ

Zdefiniowanie idei olimpijskiej i jej założeń

Idei olimpijskiej, będącej fundamentem dla współczesnych Igrzysk Olimpijskich, najlepiej przyjrzeć się przez pryzmat jej twórcy, Pierre'a de Coubertina. Coubertin, zainspirowany starożytnymi igrzyskami olimpijskimi oraz ich ideą harmonijnego połączenia ciała, woli i umysłu, postanowił odnowić te zawody, nadając im nowy, nowoczesny kształt. Jego idee były odpowiedzią na rosnące w XIX wieku zapotrzebowanie na promowanie pokoju i współpracy międzynarodowej poprzez sport. Coubertin wierzył, że olimpizm, będący filozofią opartą na równowadze między kulturą a edukacją fizyczną, może przyczynić się do budowania lepszego i bardziej zharmonizowanego świata¹. W 1894 roku podczas Międzynarodowego Kongresu Olimpijskiego w Paryżu zaprezentował swoją wizję odrodzenia igrzysk, która spotkała się z entuzjastycznym przyjęciem. Wkrótce po tym, w 1896 roku, pierwsze nowożytne igrzyska olimpijskie odbyły się w Atenach, otwierając nowy rozdział w historii sportu.

Współcześnie idea olimpizmu, zdefiniowana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski (MKOl), jest filozofią, która pragnie łączyć sport z kulturą, edukacją i międzynarodową współpracą. Głównymi wartościami, będącymi

---

¹ Firek W. (2017) Filozofia Olimpizmu Pierre'a De Coubertina. Wydawnictwo FALL, Warszawa.

fundamentem idei olimpijskiej, są doskonałość, szacunek, przyjaźń i czysta gra, które są płaszczyzną łączącą reprezentantów różnych kultur².

Doskonałość (Excellence) w kontekście olimpijskim nie oznacza tylko dążenia do zwycięstwa, ale przede wszystkim dążenie do bycia lepszym poprzez ciężką pracę i osobisty rozwój. Jest to zachęta dla każdego, aby rozwijał swoje zdolności i żył w zgodzie z wartościami, które promują zarówno doskonalenie sportowe, jak i osobiste.

Szacunek (Respect) w olimpizmie manifestuje się poprzez uczciwość (we współzawodnictwie i sędziowaniu), równość i wzajemne zrozumienie. Wartość ta kładzie nacisk na szanowanie zarówno zasad gry, jak i innych zawodników, sędziów oraz widzów, co jest kluczowe na międzynarodowej arenie, gdzie spotykają się przedstawiciele różnych kultur i tradycji.

Przyjaźń (Friendship) promuje budowanie mostów między narodami i kulturami poprzez sport, co sprzyja międzynarodowemu porozumieniu i pokojowi. Olimpizm używa sportu jako środka do zacieśniania więzi i promowania lepszych relacji międzyludzkich na arenie międzynarodowej.

Czysta gra (Fair play) jest jednym z kluczowych elementów idei olimpijskiej odnoszącym się nie tylko do zasad gry, ale również do szerszej etyki sportowej i postawy wobec rywali. „Fair play” w kontekście olimpijskim przekracza granice sportowych aren, przenosząc wartości takie jak uczciwość, szacunek i równość do codziennego życia, edukacji i międzynarodowej współpracy³.

Dzięki tym wartościom do zwykłej, naturalnej rywalizacji sportowej, olimpizm wprowadza zasadę, że sposób w jaki sportowcy rywalizują jest tak samo ważny jak osiągnięte wyniki. Szacunek dla przeciwników, sędziów, zasad i publiczności stanowi fundament, na którym budowana jest olimpijska rywalizacja. To podejście ma na celu promowanie pokoju i zrozumienia między narodami poprzez sport, co odzwierciedlają słowa Coubertina o olimpizmie jako o ruchu filozoficznym i edukacyjnym⁴, a nie tylko jako o rywalizacji sportowej. Tym samym, wartości te nie tylko kształtują działania związane z organizacją Igrzysk Olimpijskich, ale powinny być także wykorzystywane do tworzenia pozytywnych zmian społecznych i budowania lepszego świata poprzez sport i edukację. Ideologia olimpijska ma na celu zainspirowanie ludzi do działania i przyczynienia się do harmonijnego rozwoju człowieka, z korzyścią dla społeczeństwa jako całości.

National Olympic Committees. MKOl. [dostęp 202024-09-02]. (ang.).

³ Lipiec J. (1996) Filozofia czystej gry. W: Fair play – Sport – Edukacja (red.) Z. Żukowska, R. Żukowski; ss. 15-32; Warszawa.

⁴ Carr D. (2010) On the Moral Value of Physical Activity: Body and Soul in Plato's Account of Virtue. „Sport, Ethics and Philosophy”, 4 (1), s. 3–15.

Znaczenie idei olimpijskiej w kontekście edukacyjnym

Idei olimpijskiej, zakorzenionej w historii i filozofii, często przypisuje się wartości wykraczające poza samo rywalizowanie sportowe⁵. Edukacyjne znaczenie olimpizmu, które Pierre de Coubertin silnie podkreślał, ma za zadanie inspirować młodych ludzi do rozwoju zarówno fizycznego, jak i moralnego. Coubertin wierzył, że sport jest nie tylko testem siły fizycznej, ale także szkołą cnót i wartości, które są fundamentalne dla funkcjonowania w społeczeństwie.

Odpowiednio wykorzystana edukacyjna siła wartości idei olimpijskiej w konsekwencji musi prowadzić do rozwoju zharmonizowanej osobowości, co oznacza równowagę między ciałem, wolą a umysłem. Coubertin przekonywał, że sport wychowuje przez przykład, promuje fair play, a także naucza szacunku i wytrwałości. Dzięki współzawodnictwu sportowemu młodzi ludzie uczą się dyscypliny, pracy zespołowej oraz radzenia sobie z przeciwnościami losu, które są umiejętnościami przekładanymi na inne życiowe obszary⁶.

Programy edukacyjne, takie jak np. Olimpijski Program Edukacji Wartości (OVEP)⁷, korzystają z wartości olimpijskich – doskonałości, szacunku i przyjaźni – jako podstawowych narzędzi kształtowania charakteru. Poprzez angażowanie dzieci i młodzieży w aktywności, które podkreślają te wartości, OVEP i podobne inicjatywy stawiają na rozwój integralnych cech osobowości, które przyczyniają się do budowania lepszego świata.

W szkołach na całym świecie, wartości olimpijskie są integrowane z programami nauczania poprzez fizyczną edukację, ale również poprzez projekty międzyszkolne, również o zasięgu międzynarodowym. Przykłady takie jak międzynarodowe festiwale sportowe, wymiany młodzieżowe czy lokalne igrzyska szkolne ilustrują, jak idee olimpijskie mogą być efektywnie wykorzystywane do edukacji i promowania globalnego porozumienia.

Zastosowanie idei olimpijskich w edukacji niesie jednak wyzwania, takie jak zapewnienie równości dostępu do sportu dla dzieci z różnych środowisk społecznych i ekonomicznych. Edukacja olimpijska musi również mierzyć się z komercjalizacją sportu, która może osłabić jej ideologiczne podstawy.

Pawłucki, A. (2022). *Pedagogia olimpijska. Homo phycicus*. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.

⁶ Płoszaj, K., & Firek, W. (2018). *Międzykulturowa edukacja olimpijska. Dokończenie symfonii pedagogicznej Pierre'a de Coubertina*. Imprint Media.
Szczegółowe informacje na temat programu OVEP znajdują się w portalu MKOL: <https://olympics.com/ioc/education/olympic-values-education-programme/ovep-toolkit> (dostęp 24-09-02).

W kontekście globalnych wyzwań, takich jak różnice kulturowe, konflikty czy problemy społeczne, edukacja oparta na wartościach olimpijskich oferuje narzędzie do budowania dialogu i zrozumienia. W perspektywie długoterminowej, kształtowanie młodych ludzi, którzy cenią szacunek, doskonałość i przyjaźń, ma kluczowe znaczenie dla przyszłego pokojowego współistnienia i współpracy międzynarodowej.

Korzyści z wdrażania idei olimpijskiej w szkołach

Promowanie zdrowego stylu życia poprzez aktywność fizyczną.

Współczesny świat edukacji coraz częściej uznaje znaczenie zdrowego stylu życia, nie ograniczając się jedynie do tradycyjnej dydaktyki. Wdrażanie idei olimpijskiej w szkołach to strategia, która integruje wartości olimpijskie z edukacją, koncentrując się na promowaniu zdrowego stylu życia przez aktywność fizyczną. Celem tego podejścia jest nie tylko rozwój umiejętności sportowych, ale także kształtowanie postaw i nawyków, które będą sprzyjały zdrowiu i dobru psychicznemu uczniów.⁸

Idei olimpijskiej, z jej głównymi wartościami takimi jak doskonałość, przyjaźń i szacunek, można użyć jako fundamentu do budowania programów edukacyjnych, które promują zdrowy styl życia. Obejmuje to nie tylko regularną aktywność fizyczną, ale również edukację na temat zdrowego odżywiania, zarządzania stresem i znaczenia odpoczynku. Pierre de Coubertin wierzył, że sport może być środkiem do edukacji moralnej oraz fizycznej młodzieży. Przekonanie to znajduje odzwierciedlenie w programach, które łączą teorię i praktykę sportową z nauką o zdrowiu, pokazując, jak aktywność fizyczna wpływa na każdy aspekt ludzkiego życia. Promowanie zdrowego stylu życia poprzez idee olimpijskie w szkołach to strategia, która może przynieść znaczące korzyści zarówno uczniom, jak i całym społecznościom. Poprzez integrację edukacji fizycznej z nauką o zdrowiu, szkoły mogą odgrywać kluczową rolę w kształtowaniu przyszłych pokoleń świadomych i zdrowych obywateli.

Szkoła jako instytucja edukacyjna ma unikatową możliwość kształtowania nawyków i postaw od najmłodszych lat. Programy promujące idee olimpijskie mogą skupiać się na edukacji holistycznej, gdzie równie dużą

---

⁸ Gola B. (2021) Myśl twórcy nowożytnej idei olimpijskiej Pierre'a de Coubertina w kontekście współczesnych wyzwań wychowania fizycznego dzieci i młodzieży w Polsce. *Philosophical Problems of Education*, Volume 4 (2021), pp. 95 – 117.

rolę co wiedza akademicka pełni zdrowie fizyczne i psychiczne. Programy te mogą obejmować różnorodne formy aktywności – od tradycyjnych gier zespołowych, przez ćwiczenia siłowe, aż po nowoczesne formy ruchu jak taniec czy aerobik. Takie działania nie tylko zwiększają ogólną aktywność fizyczną uczniów, ale również uczą ich, jak aktywność ta wpływa na ich zdrowie, samopoczucie i efektywność w nauce. Wprowadzenie zajęć, które uczą, jak ważna jest regularna aktywność fizyczna, a także jak zarządzać własnym zdrowiem i kondycją, może przynieść długoterminowe korzyści. Takie podejście przygotowuje uczniów nie tylko do lepszego radzenia sobie w szkole, ale także do prowadzenia zdrowego i aktywnego życia w dorosłości.

Rozwój umiejętności współpracy i ducha zespołowego.

Współczesne środowisko edukacyjne coraz częściej docenia wartość nauki poprzez sport, szczególnie w kontekście rozwoju umiejętności miękkich takich jak współpraca i praca zespołowa. Idei olimpijskiej, z jej głębokimi korzeniami w promowaniu doskonałości, szacunku i przyjaźni, można użyć jako efektywnego narzędzia do rozwijania tych kluczowych kompetencji wśród uczniów.⁹

Sporty zespołowe, będące integralną częścią programów olimpijskich, naturalnie promują umiejętności współpracy i ducha zespołowego. Przez uczestnictwo w takich dyscyplinach jak piłka nożna, koszykówka czy siatkówka, uczniowie uczą się, jak ważna jest współpraca i komunikacja dla osiągnięcia wspólnego celu. Doświadczenia zdobywane w tych lekcjach są uniwersalne i mogą być zastosowane w różnych aspektach życia.

Programy oparte na wartościach olimpijskich wskazują, że sukces to nie tylko rezultat indywidualnych umiejętności, ale również zdolności do pracy w zespole. Doskonałość, jedna z kluczowych wartości olimpijskich, w kontekście zespołu oznacza dążenie każdego członka do bycia najlepszą wersją siebie, jednocześnie wspierając innych członków zespołu.

Programy takie jak wspomniany OVEP implementują projekty, w których młodzież poprzez aktywności grupowe uczy się, jak kluczowe dla sukcesu jest wzajemne wsparcie, dzielenie się odpowiedzialnością i wspólne rozwiązywanie problemów. Projekty te często kończą się prezentacjami lub zawodami, gdzie uczniowie mogą zaprezentować wyniki swojej współpracy.

Wprowadzenie idei olimpijskich do szkolnych programów wymaga jednak racjonalnego działania. Należy je odpowiednio dostosować do różnych

---

⁹ Błajet P. (2012). *Od edukacji sportowej do olimpijskiej. Studium antropologiczne*. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.

grup wiekowych, zróżnicować poziom trudności zadań i zapewnić, że każdy uczeń będzie miał szansę na równy udział. Nauczyciele muszą być przygotowani, by efektywnie moderować i wspierać uczniów w procesie nauki współpracy.

Umiejętności współpracy i pracy zespołowej są cenione nie tylko w szkole, ale i w dorosłym życiu. Uczniowie, którzy efektywnie rozwijają te umiejętności, często odnoszą większe sukcesy w pracy zawodowej. Dodatkowo, sport jako narzędzie do nauki tych umiejętności, promuje zdrowy styl życia, co jest korzystne dla fizycznego i psychicznego zdrowia uczniów.

Rozwijanie umiejętności współpracy i ducha zespołowego poprzez idee olimpijskie w szkolnym środowisku ma szereg korzyści edukacyjnych i społecznych. Przy odpowiednim podejściu i wsparciu, programy te mogą przyczynić się do kształtowania lepszych, bardziej świadomych i zdrowszych obywateli przyszłości.

Edukacja w zakresie wartości takich jak uczciwość, doskonałość, szacunek i radość z wysiłku.

Idei olimpijska, od momentu jej powstania, miała na celu promowanie nie tylko sportu, ale także wartości, które są uniwersalne i mogą przyczynić się do rozwoju moralnego młodych ludzi¹⁰. W kontekście szkolnym, wartości takie jak uczciwość, doskonałość, szacunek i radość z wysiłku, mogą być skutecznie przekazywane poprzez różnorodne działania i programy edukacyjne. Wprowadzenie idei olimpijskiej do szkół to inwestycja w holistyczny rozwój uczniów, który przekłada się na ich przyszłe życie osobiste i zawodowe¹¹.

Rzeczywistości Olimpijskich w edukacji powinien być akcentowany głównie w poniższych podstawowych zakresach.

Uczciwości. Uczciwość jest fundamentem każdej zdrowej społeczności i jej znaczenie w środowisku edukacyjnym jest nieocenione. Wdrażanie idei olimpijskiej w szkołach pomaga uczniom zrozumieć wartość uczciwości poprzez sport i konkurencję. Uczniowie uczą się, że prawdziwe zwycięstwo nie jest możliwe bez uczciwości wobec siebie i innych. Nauczanie tej wartości

---

¹⁰ Kaźmierczak A. (2010) Idea olimpizmu jako alternatywna koncepcja edukacyjno-wychowawcza, [w:] Humanistyczne aspekty rehabilitacji, turystyki, rekreacji i sportu, (red.) W. Żukow, R. Muszkieta, E. Prystupa, M. Górny, M. Napierała, Wyd. Ośrodek Rekreacji, Sportu i Edukacji, Lwów-Poznań-Warszawa.

¹¹ Kowalska J.E. (2020) Znaczenie edukacyjne projektu „Jestem fair” opartego na idei neoolimpizmu. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź.

przez sport daje uczniom praktyczne doświadczenie w przestrzeganiu zasad i etycznym postępowaniu.

Doskonałości. Doskonałość w duchu olimpijskim nie oznacza tylko zwycięstwa, ale dążenie do bycia najlepszą wersją siebie. W szkolnych programach, które wdrażają idei olimpijskie, nauczyciele mogą używać sportu jako metafory dla życiowych wyzwań, ucząc uczniów, że doskonałość to proces ciągłego uczenia się, treningu i samodoskonalenia. Dzieci i młodzież uczą się, że każde zadanie, czy to sportowe, akademickie czy osobiste, wymaga zaangażowania i pracy.

Szacunku. Szacunek dla siebie, dla innych uczestników, trenerów, nauczycieli i przepisów jest kluczowym elementem idei olimpijskiej. W szkołach, szacunek ten można rozwijać na wielu płaszczyznach – od szacunku do różnorodności kulturowej i społecznej, po szacunek dla środowiska. Edukacja w duchu olimpijskim promuje tolerancję i otwartość, które są niezbędne w globalnie połączonym świecie.

Radości z wysiłku. Współczesna edukacja często skupia się na wynikach, co może być stresujące dla uczniów. Idea olimpijska uczy, że radość i satysfakcja mogą wynikać z samego wysiłku i procesu dążenia do celu. Wdrażanie tej wartości w szkołach pomaga uczniom znaleźć przyjemność w codziennych wyzwaniach, ucząc ich, że każde wysiłki jest wartościowy, bez względu na ostateczny wynik.

W praktyce, szkoły mogą wdrażać te wartości poprzez organizowanie olimpiad szkolnych, warsztatów i zajęć pozalekcyjnych, które są projektowane tak, aby nie tylko promować aktywność fizyczną, ale również rozwijać wspomniane wartości. Programy te mogą być wspierane przez gościnne wykłady olimpijczyków, które inspirują i motywują uczniów.

Wprowadzenie idei olimpijskiej do edukacji szkolnej to sposób na budowanie silniejszych, bardziej zintegrowanych i moralnie świadomych społeczności. Korzyści płynące z takiego podejścia są wielowymiarowe i długotrwałe, ponieważ uczniowie wychowani w duchu wartości olimpijskich stają się dorosłymi, którzy są gotowi sprostać wyzwaniom współczesnego świata z godnością i poszanowaniem jego wielowymiarowości¹².

---

¹² Umiastowska D. Wykorzystanie edukacji olimpijskiej w nauczaniu i wychowaniu dzieci i młodzieży. *Zeszyty Naukowe. Prace Instytutu Kultury Fizycznej. Uniwersytet Szczeciński*. 18(325), ss. 21-28.

Przykłady zastosowania idei olimpijskiej w programach edukacyjnych

Integracja idei olimpijskiej z nauczaniem przedmiotowym.

Ideji olimpijskiej, zakorzenionej w wartościach takich jak doskonałość, przyjaźń, szacunek i radość z wysiłku, można skutecznie używać jako narzędzia edukacyjnego w różnych dziedzinach nauczania. Integracja tych wartości z przedmiotami takimi jak wychowanie fizyczne, historia i edukacja obywatelska pozwalają na holistyczne podejście do kształcenia uczniów¹³, które przygotowuje ich do bycia odpowiedzialnymi, świadomymi i aktywnymi obywatelami.

Integracja idei olimpijskiej z wychowaniem fizycznym.

Wychowanie fizyczne jest naturalnym środowiskiem dla promowania idei olimpijskich, ponieważ bezpośrednio dotyczy aktywności fizycznej i sportu. Nauczyciele mogą wykorzystać historie olimpijczyków, które inspirować uczniów do dążenia do własnych doskonałości, a także uczyć szacunku i fair play na zajęciach sportowych. Przykłady lekcji mogą obejmować organizowanie mini olimpiad szkolnych, gdzie uczniowie nie tylko rywalizują, ale także uczą się organizacji, zarządzania i pracy zespołowej. Zajęcia mogą być projektowane wokół wartości olimpijskich, tak aby uczniowie mogli rozwijać umiejętności współpracy, liderstwa i zarządzania emocjami poprzez sporty zespołowe i indywidualne¹⁴.

Integracja idei olimpijskiej z nauczaniem historii.

Historia olimpizmu może służyć jako doskonałe tło do nauczania globalnych interakcji, wpływów kulturowych i zmian politycznych. Uczniowie mogą badać, jak Olimpiady były wykorzystywane do dyplomacji i jak sport wpływał na relacje międzynarodowe.

Nauczyciele mogą wprowadzać moduły dotyczące historii igrzysk olimpijskich, zwracając uwagę na ich znaczenie w okresach zimnej wojny, ich

---

¹³ Hwang B., Henry I. (2020) Identifying the field of Olympic education: a meta-narrative review. *European Sport Management Quarterly*, Volume 23, 2023 - Issue 2, pp. 561-585.

¹⁴ Kowalska, J. (2020). Znaczenie edukacyjne projektu „Jestem fair” opartego na idei neoolimpizmu. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

wpływ na ruchy praw obywatelskich i rozwój technologii. Uczniowie mogą analizować, jak idei olimpijskie ewoluowały od starożytnej Grecji do nowożytności oraz jak te zmiany odzwierciedlają szersze zmiany społeczne i kulturowe.

Integracja idei olimpijskiej z edukacją obywatelską.

Idee olimpijskie, szczególnie te dotyczące pokoju i globalnej współpracy, mogą być wykorzystywane do nauczania o obywatelskości, prawach człowieka i odpowiedzialności społecznej. Uczniowie mogą uczyć się o wartościach olimpijskich poprzez projekty grupowe, które wymagają angażowania się w lokalne lub globalne kwestie społeczne, np. organizowanie wydarzeń wspierających lokalne społeczności lub międzynarodowe kampanie na rzecz pokoju.

Przykłady mogą obejmować projekty, w których uczniowie pracują nad zaprojektowaniem kampanii promujących zdrowy styl życia lub organizują wydarzenia sportowe dla społeczności lokalnych, co pozwala praktycznie zastosować nauki płynące z wartości olimpijskich.

Ogólnie, integracja idei olimpijskiej w różnych dziedzinach nauczania oferuje szeroki zakres korzyści edukacyjnych i społecznych. Takie podejście nie tylko wzbogaca tradycyjne curriculum, ale także inspirowa uczniów do bycia aktywnymi, świadomymi obywatelami, którzy cenią wysiłek, szacunek, doskonałość i globalne myślenie. Dzięki temu uczniowie są lepiej przygotowani do życia w złożonym, wielokulturowym świecie.

Organizacja szkolnych igrzysk olimpijskich jako sposób na praktyczne zastosowanie idei olimpijskiej.

Ideja olimpijska, zakorzeniona w wartościach doskonałości, przyjaźni, szacunku oraz radości z wysiłku, odgrywa kluczową rolę nie tylko w świecie sportu, ale także w edukacji. Organizacja szkolnych igrzysk olimpijskich jest jednym z najbardziej praktycznych sposobów na wdrażanie tych wartości w życie uczniów. Poprzez takie inicjatywy, młodzież ma możliwość nie tylko rywalizacji sportowej, ale także nauki o kulturze, historii i idei olimpijskiej, co sprzyja rozwojowi ich całościowego charakteru.

Organizacja szkolnych igrzysk olimpijskich umożliwia uczniom praktyczne doświadczenie wartości olimpijskich. Uczestnicy tych wydarzeń uczą się nie tylko technik sportowych, ale również zdobywają umiejętności życiowe takie jak praca zespołowa, uczciwość w rywalizacji oraz zarządzanie

emocjami. Takie wydarzenia promują zdrowy tryb życia i motywują uczniów do regularnej aktywności fizycznej, jednocześnie integrując społeczność szkolną.

Planowanie szkolnych igrzysk olimpijskich wymaga szczegółowego przygotowania i zaangażowania zarówno nauczycieli, jak i uczniów. Proces ten może obejmować kilka działań.

Wybór dyscyplin sportowych. Dostosowanie ich do wieku uczestników i dostępnych zasobów.

Tworzenie komitetu organizacyjnego. Angażowanie się uczniów i nauczycieli, co sprzyja rozwijaniu umiejętności przywódczych i organizacyjnych.

Edukacja olimpijska. Prowadzenie zajęć na temat historii i wartości olimpijskich, co zwiększa świadomość kulturową i edukacyjną uczestników.

Zastosowanie technologii. Wykorzystanie nowoczesnych narzędzi do planowania, promocji i relacjonowania wydarzenia, co wprowadza element nowoczesności i profesjonalizmu.

Działania te z pewnością będą generowały wiele korzyści edukacyjnych. Niżej wymienione to tylko jedno z najważniejszych z nich.

Rozwój umiejętności społecznych. Uczestnictwo w igrzyskach kształtuje umiejętności takie jak komunikacja, współpraca i negocjacje.

Wzmacnianie poczucia wspólnot. Szkolne igrzyska olimpijskie mogą stać się wydarzeniem, które łączy uczniów, nauczycieli i rodziców, wzmacniając poczucie przynależności do szkolnej społeczności.

Edukacja interdyscyplinarna. Łączenie wiedzy z różnych dziedzin, takich jak geografia (kraje uczestniczące), matematyka (obliczanie wyników), nauki o zdrowiu (korzyści z aktywności fizycznej) i sztuka (projektowanie flag, strojów).

Przykładowe realizacje szkolnych igrzysk olimpijskich mogą obejmować:

Igrzyska szkolne i międzyszkolne. Organizacja zawodów międzyklasowych oraz z innymi szkołami, co sprzyja wymianie kulturowej i społecznej.

Tematyczne dni sportowe. Dni dedykowane konkretnym dyscyplinom, np. lekkoatletyka, pływanie, co pozwala uczniom zgłębić wiedzę i umiejętności w specyficznych obszarach.

Warsztaty z olimpijczykami. Zapraszanie sportowców, którzy mogą dzielić się swoimi doświadczeniami i inspiracją.

Organizacja szkolnych igrzysk olimpijskich to nie tylko święto sportu, ale także ważne narzędzie edukacyjne, które przekazuje uczniom wartości życiowe. Przez zaangażowanie w różnorodne aspekty takiego wydarzenia, uczniowie rozwijają umiejętności, które przydadzą się im w dorosłym życiu, uczą się zdrowej rywalizacji i zasad fair play, co jest esencją idei olimpijskiej.

Wykorzystanie filmów i multimediiów do prezentacji historii i wartości olimpizmu, wzmacniających profilaktykę zdrowotną i edukacyjną.

W dobie cyfryzacji edukacja przekracza tradycyjne metody nauczania, sięgając po nowoczesne narzędzia takie jak filmy i multimedia. Wykorzystanie tych środków do prezentacji historii i wartości olimpizmu jest skutecznym sposobem na wzbogacenie programów edukacyjnych, szczególnie w kontekście promowania zdrowia i edukacji. Multimedia wnoszą wiele korzyści dla procesu edukacyjnego, również w obszarze edukacji olimpijskiej.

Angażowanie uczniów. Multimedia przyciągają uwagę uczniów lepiej niż tradycyjne metody nauczania, co jest kluczowe w utrzymaniu ich zainteresowania tematem.

Wizualizacja historii. Filmy i prezentacje multimedialne umożliwiają uczniom zobaczenie historii olimpizmu, co pomaga lepiej zrozumieć kontekst i znaczenie tych wydarzeń.

Edukacja przez emocje. Filmy często wywołują silne emocje, co może zwiększyć wpływ przekazu edukacyjnego i zapadnięcie w pamięć ważnych lekcji.

W edukacji olimpijskiej można wykorzystywać różne rodzaje materiałów multimedialnych obejmujące różne treści.

Dokumenty historyczne. Filmy dokumentalne takie jak „Olimpia – rodziny igrzysk” Oliviera Lemaitre’a lub „Berlin 1936. Igrzyska propagandy” Jérôme Prieur’a przedstawiają historyczne konteksty igrzysk olimpijskich, ukazując ich wpływ na społeczeństwo i zmiany, jakie przyniosły.

Biografie olimpijczyków. Filmy takie jak „Po złoto” Ksawerego Szczepanika czy Jestem Bolt (I am Bolt) Bena i Gabe’a Turner’ów opowiadają historie znanych sportowców, ich trudności i triumfy, co inspirowa i motywuje do naśladowania ich wartości takich jak determinacja, pracowitość i uczciwość.

Edukacyjne programy o zdrowiu. Multimedia mogą być wykorzystane do stworzenia interaktywnych kursów na temat zdrowia i fitnessu, które wykorzystują idee olimpijskie do promowania zdrowego trybu życia.

Animacje i aplikacje. Narzędzia te mogą służyć do nauki o anatomii, zasadach zdrowego odżywiania czy znaczeniu regularnej aktywności fizycznej, co jest ważne w kontekście zapobiegania chorobom cywilizacyjnym.

Projekty uczniowskie. Uczniowie mogą tworzyć własne filmy lub prezentacje multimedialne na temat różnych dyscyplin olimpijskich, ich historii lub prezentować biografie wybranych sportowców, co rozwija ich umiejętności badawcze oraz techniczne.

Wirtualne wycieczki. Wykorzystanie VR (Virtual Reality) do wirtualnych wycieczek po historycznych miejscach igrzysk olimpijskich, co pozwala uczniom „przenieść się” w czasie i przestrzeni, zwiększając realność nauki.

Wykorzystanie filmów i multimediiów w edukacji olimpijskiej ma wiele korzyści, od zwiększenia zaangażowania uczniów, przez lepsze zrozumienie treści, po skuteczniejsze przekazywanie wartości olimpijskich. Integracja tych narzędzi z programami nauczania jest krokiem w stronę nowoczesnej, interaktywnej i kompleksowej edukacji, która przygotowuje uczniów do życia w świecie pełnym mediów i technologii.

Wyzwania i przeszkody – potencjalne trudności w implementacji idei olimpijskiej w szkołach.

Implementacja idei olimpijskiej w szkołach wiąże się z licznymi wyzwaniami i przeszkodami, które mogą wpłynąć na skuteczność i trwałość tego przedsięwzięcia. W ich przedstawieniu należy uwzględniać różne uwarunkowania, skupiając się zwłaszcza na aspektach finansowych, organizacyjnych, kulturowych oraz związanych z różnorodnością uczniów. Analiza tych wyzwań pozwoli lepiej zrozumieć, jakie kroki można podjąć, aby skutecznie promować wartości olimpijskie w edukacji szkolnej.

Kwestie finansowe. Jednym z głównych wyzwań w implementacji idei olimpijskiej w szkołach są ograniczone zasoby finansowe. Wprowadzenie programów sportowych zgodnych z wartościami olimpijskimi wymaga inwestycji w infrastrukturę, sprzęt sportowy oraz wykwalifikowaną kadrę. Szkoły często borykają się z niedoborem środków na bieżące potrzeby edukacyjne, co utrudnia znalezienie dodatkowych funduszy na rozwój sportu. Brak finansowania może prowadzić do nierówności w dostępie do tych programów, co z kolei ogranicza ich skuteczność w promowaniu idei olimpijskich.

Kwestie organizacyjne. Organizacja programu edukacji olimpijskiej wymaga starannego planowania i koordynacji. Harmonogramy szkolne są już wypełnione obowiązkowymi zajęciami, co utrudnia wprowadzenie dodatkowych godzin na zajęcia sportowe. Ponadto, brakuje czasem wykwalifikowanych nauczycieli, którzy mogliby prowadzić te zajęcia. Wprowadzenie programu edukacji olimpijskiej wymaga również współpracy z lokalnymi klubami sportowymi oraz organizacjami sportowymi, co może być trudne do zrealizowania ze względu na różnorodne priorytety i cele tych instytucji.

Różnorodność uczniów. Szkoły są miejscem, gdzie spotykają się uczniowie o różnorodnych zainteresowaniach, zdolnościach i poziomach sprawności fizycznej. Implementacja idei olimpijskiej wymaga stworzenia programów,

które będą dostępne i atrakcyjne dla wszystkich uczniów, niezależnie od ich predyspozycji fizycznych. To wyzwanie wiąże się z koniecznością dostosowania zajęć do różnych poziomów umiejętności oraz zapewnienia wsparcia dla uczniów, którzy mogą mieć trudności z udziałem w bardziej wymagających aktywnościach fizycznych. Nierówności w dostępie do sportu mogą prowadzić do wykluczenia części uczniów, co stoi w sprzeczności z wartościami olimpijskimi, takimi jak inkluzyjność i równość.

Brak wsparcia ze strony rodziców i społeczności. Wdrażanie idei olimpijskiej w szkołach wymaga wsparcia ze strony rodziców oraz społeczności lokalnej. Rodzice często nie są świadomi korzyści płynących z uczestnictwa ich dzieci w programach sportowych, co może prowadzić do braku zaangażowania i wsparcia z ich strony. Ponadto, niektóre społeczności mogą nie dostrzegać wartości w promowaniu idei olimpijskich, koncentrując się raczej na tradycyjnych formach edukacji. Brak wsparcia ze strony rodziców i społeczności może utrudniać organizację i rozwój programów sportowych w szkołach.

Kultura sportowa i edukacyjna. Wprowadzenie idei olimpijskiej do szkół wymaga zmiany kultury sportowej i edukacyjnej. W niektórych krajach sport nie jest priorytetem w systemie edukacyjnym, a jego rola jest ograniczona do dodatkowych zajęć poza lekcjami. Promowanie wartości olimpijskich, takich jak fair play, dążenie do doskonałości i szacunek dla innych, wymaga zmiany podejścia zarówno ze strony nauczycieli, jak i uczniów. W niektórych przypadkach, istnieje potrzeba przełamania stereotypów związanych z płcią oraz akceptacji różnorodności, co może być trudne do osiągnięcia bez odpowiedniego wsparcia i edukacji¹⁵.

Problemy zdrowotne i bezpieczeństwo. Jednym z istotnych wyzwań związanych z implementacją programów sportowych w szkołach są problemy zdrowotne i bezpieczeństwo uczniów. Aktywność fizyczna, choć korzystna dla zdrowia, niesie ze sobą ryzyko kontuzji i urazów. Szkoły muszą zapewnić odpowiednie warunki i środki bezpieczeństwa, aby minimalizować ryzyko związane z udziałem uczniów w zajęciach sportowych. Ponadto, należy zwrócić uwagę na potrzeby uczniów z problemami zdrowotnymi, które mogą ograniczać ich zdolność do aktywnego uczestnictwa w programach sportowych.

Doping i etyka sportowa. Promowanie idei olimpijskiej wiąże się również z koniecznością edukacji uczniów na temat etyki sportowej oraz zagrożeń związanych z dopingiem. Młodzi sportowcy często są narażeni na presję

---

¹⁵ Czechowski J., 2015, Sport w perspektywie procesu wychowawczego, „Przegląd Pedagogiczny” Vol. 13, nr 2, s. 161–176.

osiągania wyników, co może prowadzić do sięgania po niedozwolone środki. Szkoły muszą prowadzić edukację na temat zdrowego stylu życia oraz etycznego zachowania w sporcie, aby zapobiegać problemom związanym z dopingiem i promować wartości fair play.

Globalne problemy społeczne i polityczne. Implementacja idei olimpijskiej w szkołach może być również utrudniona przez globalne problemy społeczne i polityczne. Współczesny świat zmaga się z wieloma wyzwaniami, takimi jak wojny, kryzysy migracyjne oraz problemy ekonomiczne, które mogą wpływać na możliwości realizacji programów sportowych. W niektórych regionach, konflikt zbrojny lub brak stabilności politycznej mogą uniemożliwiać prowadzenie regularnych zajęć sportowych. Ponadto, różnice kulturowe i polityczne mogą wpływać na akceptację i zrozumienie wartości olimpijskich w różnych częściach świata.

Technologie i nowe formy aktywności. W dobie cyfryzacji i postępu technologicznego, szkoły muszą stawić czoła wyzwaniom związanym z nowymi formami aktywności fizycznej. Młodzież coraz częściej spędza czas przed ekranami komputerów i smartfonów, co może prowadzić do spadku aktywności fizycznej. Implementacja idei olimpijskiej wymaga zatem integracji nowoczesnych technologii z programami sportowymi, aby przyciągnąć młodych ludzi i zachęcić ich do aktywnego stylu życia. Wirtualne zawody sportowe, gry edukacyjne oraz aplikacje mobilne mogą stanowić uzupełnienie tradycyjnych form aktywności fizycznej, promując wartości olimpijskie w sposób atrakcyjny dla młodzieży.

Monitorowanie i ocena programów. Ostatnim, ale nie mniej istotnym wyzwaniem jest monitorowanie i ocena skuteczności programów edukacji olimpijskiej. Szkoły muszą regularnie analizować i oceniać wyniki wdrażanych programów, aby zapewnić ich skuteczność i trwałość. Monitorowanie postępów uczniów, analiza wyników sportowych oraz badanie satysfakcji uczestników są niezbędne do ciągłego doskonalenia programów. Ponadto, współpraca z instytucjami naukowymi i badawczymi może pomóc w identyfikacji najlepszych praktyk oraz dostosowaniu programów do zmieniających się potrzeb uczniów. Systematyczne zbieranie danych na temat uczestnictwa i osiągnięć uczniów umożliwia szkołom ocenę, które elementy programu działają skutecznie, a które wymagają poprawy. Ważne jest, aby proces ewaluacji obejmował zarówno aspekty ilościowe, takie jak liczba uczestników i wyniki sportowe, jak i jakościowe, takie jak opinie uczniów i nauczycieli na temat programu. Dzięki temu możliwe jest uzyskanie pełnego obrazu wpływu edukacji olimpijskiej na rozwój uczniów.

Przykład włączenia idei olimpijskiej do edukacji szkolnej – wrocławskie studium przypadku

Implementacja idei olimpijskiej w szkołach to zadanie wymagające, ale niezwykle wartościowe. Pomimo licznych wyzwań związanych z finansowaniem, organizacją, różnorodnością uczniów oraz wsparciem ze strony rodziców i społeczności, możliwe jest stworzenie efektywnych programów edukacyjnych, które promują wartości olimpijskie. Kluczowe znaczenie mają tutaj monitorowanie i ocena programów, które pozwalają na ich ciągłe doskonalenie i dostosowywanie do potrzeb uczniów. Dzięki temu możliwe jest nie tylko rozwijanie umiejętności sportowych, ale także kształtowanie postaw zgodnych z wartościami idei olimpijskiej.

Dla zobrazowania możliwości praktycznego wykorzystania wartości idei olimpijskiej w realizacji celów edukacji szkolnej niech posłuży studium przypadku projektu opracowanego w Zakładzie Pedagogiki Kultury Fizycznej wrocławskiej Akademii Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków.

Geneza projektu.

Spójrzmy na młodych ludzi, którzy codziennie uczą się w szkołach – są pełni energii, entuzjazmu, ale często brakuje im wzorców, które mogłyby pokierować ich w stronę wartości takich jak przyjaźń, szacunek, uczciwość czy pokój. Współczesny świat jest pełen chaosu informacyjnego, a dzieci często nie mają okazji zetknąć się z czymś, co miałoby trwały wpływ na ich moralny i społeczny rozwój. Właśnie tutaj pojawia się idea olimpijska – nie tylko jako rywalizacja sportowa, ale również jako sposób na życie, filozofia, która wskazuje, jak być lepszym człowiekiem. Olimpizm to coś więcej niż igrzyska – to wartość, która łączy ludzi na całym świecie, niezależnie od narodowości, płci czy wyznania. Dlatego stworzyliśmy projekt „Idea olimpijska w edukacji dzieci i młodzieży szkolnej” Naszym celem jest wprowadzenie dzieci i młodzieży w świat olimpizmu, kształtując w nich postawy zgodne z wartościami humanistycznymi i sportowymi.

Jak to wszystko ma działać?

Działania projektowe został podzielony na trzy kluczowe moduły:

Moduł instytucjonalny – stworzenie ośrodka edukacji olimpijskiej, a właściwie Wrocławskiego Pedagogium Olimpijskiego.

Wyobraźmy sobie, że wchodzimy do miejsca, które od pierwszej chwili przynosi nam świat olimpijskich wartości. Wrocławskie Pedagogium Olimpijskie to przestrzeń łącząca funkcje muzealne, seminaryjne i warsztatowe. Ośrodek zostanie utworzony na terenie Akademii Wychowania Fizycznego im Polskich Olimpijczyków i będzie wyposażony w nowoczesną salę seminaryjną, pracownię plastyczną oraz mini-muzeum. Nie jest to zwykłe muzeum – tutaj każdy eksponat żyje, każdy przedmiot ma swoją historię, a spotkania z olimpijczykami to unikatowe lekcje. Miejsce to ma inspirować młodych ludzi, pokazując, że sport i edukacja mogą iść w parze. Zajęcia w Pedagogium będą interaktywne – uczniowie będą spotykać się z olimpijczykami, uczestniczyć w warsztatach i konkursach, oglądać prezentacje multimedialne i zwiedzać wystawy.

Moduł edukacyjny – prowadzenie zajęć dla uczniów.

W Pedagogium powstanie system zajęć edukacyjnych dla uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych Wrocławia i Dolnego Śląska. Zajęcia będą prowadzone raz dziennie w tygodniach dydaktycznych roku szkolnego w wymiarze czterech godzin lekcyjnych, dla jednej grupy 30 uczniów w oparciu o wybrany temat zaproponowany w ofercie programowej dla danej grupy wiekowej. Nad stroną organizacyjną zajęć ma czuwać koordynator grupy opiekujący się nią od momentu zgłoszenia jej udziału przez nauczyciela, aż do opuszczenia ośrodka. Natomiast prowadzącym zajęcia będzie osoba związana z ruchem olimpijskim. Najczęściej jest to sportowiec olimpijczyk, ale również trener lub działacz. W każdym przypadku uczestnik igrzysk olimpijskich. Program zajęć obejmuje zwiedzanie muzeum olimpiizmu, udział w olimpijskich warsztatach plastycznych oraz seminarium tematyczne. Każdy z tych punktów nawiązuje do tematu wybranego przez nauczyciela opiekuna, adekwatnego do wieku uczestników. W trakcie między warsztatami a seminarium przewidziane jest drugie śniadanie spożywane z olimpijczykiem, który przy okazji przeprowadzi motywującą pogawędkę na temat zdrowego odżywiania. Oferta projektowa, poza zajęciami merytorycznymi, zapewnia wsparcie transportu autokarowego dla grup spoza Wrocławia.

Moduł programowy – bloki tematyczne

Bardzo ważnym elementem poznawczym projektu jest książka, która nie tylko kształci, ale i inspiruje. Monografia „Idea olimpijska w edukacji dzieci i młodzieży szkolnej” stanie się podstawą merytoryczną naszego programu edukacyjnego. Jej treści będą stanowić bazę do realizacji zajęć z uczniami

nie tylko w Pedagogium, ale i poza nim. Nauczyciele opiekunowie grup otrzymają egzemplarz tej książki, dzięki czemu, kierując się doświadczeniami zdobytymi podczas wizyty u nas, będą mogli sami podejmować się edukacji olimpijskiej w swoich szkołach. Problematyka poruszana podczas zajęć została zawarta w piętnastu esejach, obejmujących szeroki zakres wiedzy o olimpizmie – od starożytnych igrzysk po współczesny sport. Uczniowie odbędą fascynującą podróż w czasie, odkrywając, jak zmieniała się idea olimpizmu na przestrzeni wieków. Pomoże im to zrozumieć istotę olimpizmu, ale również uświadomi, że idea olimpijska zdecydowanie wykracza poza mury stadionów i powinna nam towarzyszyć w codziennym życiu.

Oto pełna lista tematów przygotowana do realizacji zajęć.

Starożytne igrzyska w Olimpii – Dowiemy się, jak wyglądały starożytne igrzyska, jakie miały znaczenie religijne i dlaczego gimnazjon stał się miejscem fizycznego doskonalenia.

- Igrzyska nemejskie, istmijskie, pytyjskie i panatenajskie – Zbadamy mniej znane igrzyska starożytne i rolę, jaką odgrywały kobiety, np. w Herajach.

Nowożytny Olimpizm i jego twórca – Historia Pierre’a de Coubertina, który na nowo ożywił ideę olimpijską oraz moralne i fizyczne odnowienie „ludzkości olimpijskiej”

- Nowożytny ruch olimpijski – Przyjrzymy się Grekom, Brytyjczykom i Skandynawom – kim byli poprzednicy barona de Coubertina?

Igrzyska XI Olimpiady w Berlinie – Analizujemy polityczny i ideologiczny konflikt między nazizmem a ideą pokojowego olimpizmu.

Współczesny Olimpizm i jego wyzwania – Jakie wartości olimpijskie są dziś najważniejsze i dlaczego olimpizm może być źródłem moralnego pocieszenia?

- Fair Play w sporcie – Jakie są zasady uczciwej rywalizacji i jaką rolę odgrywa fair play w codziennym życiu?

Znaki i symbole olimpijskie – Odkryjemy, co oznacza symbolika olimpijska, od pierścieni po znaki stadionu i ceremonii.

- Olimpijczyk i Olimpijka – żywe historie – Uczniowie poznają żywe historie posłańców olimpijskiej idei z różnych olimpiad.

Sztuka i sport – Jak olimpizm znalazł swoje miejsce w literaturze, muzyce, malarstwie i poezji?

- Interpretacja dzieł sztuki – Analiza dzieł nawiązujących do ideału homo olympicus.

Architektura stadionów olimpijskich – Jak zmieniała się architektura stadionów i dlaczego jest tak istotna dla atmosfery rywalizacji sportowej?

Gimnazjon szkolny – Jakie wzory prozdrowotnego stylu życia są promowane w szkolnych gimnazjach?

Trening olimpijski – Czym jest asceza sportowa i jakie tajemnice skrywa mistrzostwo sportowe?

Sport jako utopia sprawiedliwości społecznej – Jaka jest rola równości płciowej, moralnej i społecznej w sporcie?

Pomysł i wypełnienie treścią poszczególnych tematów jest autorstwa Profesora Andrzeja Pawłuckiego, który ostatnie ćwierćwiecze poświęcił zawodowo naszej Akademii, a przede wszystkim Zakładowi Pedagogiki Kultury Fizycznej.

Praktyczne korzyści.

Projekt „Idea olimpijska w edukacji dzieci i młodzieży szkolnej”, choć mocno osadzony w teorii, to przede wszystkim praktyka edukacyjna, która pozwoli młodym ludziom rozwijać się. Podczas zajęć uczniowie poznają wartości olimpijskie: fair play, wzajemny szacunek, uczciwość w rywalizacji, miłość i pokój. Te przymioty są bazą i siłą prawdziwej idei olimpijskiej, która niestety w wielu przypadkach bywa wypaczana i zamieniana w ideologię. Polityczne oblicze każdej ideologii prowadzi do deprecjacji wartości uniwersalnych i ponadczasowych, czego dowody mieliśmy na paryskich igrzyska ostatniej olimpiady. Trudno oczekiwać, aby kierunek w jakim podąża aktualnie ruch olimpijski samodzielnie wrócił na właściwe tory. Dlatego, aby nasze młode pokolenia mogły korzystać z wartości idei olimpijskiej nie można pozostawić jej w rękach biznesmenów, polityków i działaczy sportowych. Musi być ona chroniona i pielęgnowana przez środowiska kultury, nauki i edukacji. Należy w przekonaniu i nadziei na utrwalanie i transfer z pokolenia na pokolenie ponadczasowych wartości idei olimpijskiej dążyć do jej wykorzystania w systemach kształcenia. Wrocławska inicjatywa jest przykładem włączenia olimpizmu do praktyki szkolnej, czego efektem miałyby być pozytywna zmiana w osobowości naszej młodzieży. Zmiana, która sprawi, że młode pokolenia staną się autentycznie wrażliwe na istotę naszych olimpijskich – codziennych przymiotów.

Ku przestrodze.

W zakończeniu przedstawionego tu studium przypadku, ale również całego opracowania, chciałbym zawrzeć pewną przestrożę. Krótko zarysowana koncepcja krzewienia idei olimpijskiej w murach Wrocławskiego Pedagogium Olimpijskiego wydaje się bardzo dobrym pomysłem, który może

autentycznie zainteresować oraz zainspirować młodych ludzi do innego, lepszego spojrzenia na sport, a przez jego pryzmat również na całościowe funkcjonowanie. Z taką nadzieją podjęliśmy w naszym wrocławskim ośrodku działania nad opracowaniem wniosku projektowego o finansowanie w wysokości 890 tys. zł naszego zamierzenia w ramach jednej z edycji programu Społeczna odpowiedzialność nauki – Popularyzacja nauki i promocja sportu. Zakładaliśmy, że wnioskowana kwota pozwoli nam w ciągu dwóch lat szkolnych objąć edukacją olimpijską grupę około 5000 uczniów. Działania te miały być po zakończeniu kontynuowane w oparciu o środki pozyskiwane z zasobów pozabudżetowych. Złożony wniosek nie został zakwalifikowany do finansowania. Nie jest to zaskakujące, gdyż w każdym konkursie konkurencja jest zazwyczaj silna, a liczba ocenianych kryteriów tak duża, że czasami najmniejsze niedociągnięcia powodują wypadnięcie wniosku poza listę zwycięzców. Jednak nasz wniosek przepadł nie ze względu na szczegóły, w których przysłowiowy pies jest pogrzebany. W tym przypadku zespół ekspertów stwierdził, do czego przychylił się Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, że „Projekt jest z założenia edukacyjny, brak bezpośredniego oddziaływania na popularyzację nauki lub promocję sportu”, co wymagane było w założeniach programu Społecznej odpowiedzialności nauki w module Popularyzacja nauki i sportu. Wystosowane merytoryczne zastrzeżenia o naukowym podłożu spotkały się z ekspercką fachową odpowiedzią: „Niezakwalifikowany do finansowania” Przystroga wynika zatem z faktu, że nie zawsze to co uważamy za słuszne i prowadzące do potencjalnie dobrych efektów jest tak odbierane przez innych. W tym przypadku dotknęło to niezaprzeczalnych wartości idei olimpijskiej przydatnych w wychowawczym modelowaniu charakterów młodych pokoleń. Procesie, który bezsprzecznie obarczony jest społeczną odpowiedzialnością rodziców, nauczycieli, naukowców, nauki, ale nie decydentów...

Brak środków finansowych to oczywiście poważna przeszkoda w realizacji wszelkich działań, ale nie ostateczna. Dlatego w naszym wrocławskim, na razie jeszcze małymi literami pisanym, pedagogium olimpijskim dążymy do urzeczywistnienia naszego pomysłu wykorzystania idei olimpijskiej w edukacji dzieci i młodzieży szkolnej. Poszukiwania źródeł finansowania projektu może będą łatwiejsze po paryskiej klęsce naszego systemu przygotowań olimpijskich. Pytanie tylko, czy komitetowi i ministerialni decydenci bardziej będą chcieli ratować utracane kruszce, czy olimpijskiego codziennego ducha naszego młodego pokolenia?